

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216203985
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216203985.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Soni Zmekovej, v právnej veci žalobcu: H., proti žalovanému: G. o zaplatenie 918,- eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 7C/119/2016-42 zo dňa 04. októbra 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom schválil zmier, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 918,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p.a. od 03.03.2016 do zaplatenia k rukám žalobcu mesačne v pravidelných splátkach po 100,- EUR vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci, a to odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do úplného zaplatenia sumy pod stratou splatenia celej sumy. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca má právo na ich náhradu vo výške 50%. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 121 ods. 3, § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 450, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 193, § 232 ods. 4, § 251, § 262 ods. 1 CSP, nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Súd prvej inštancie považoval za preukázané že, na štátnej ceste medzi D. nad D. a W. dňa 15.11.2015 došlo k zrážke medzi koňom a motorovým vozidlom M. s EČ KN XXXBV, ktorého vlastníkom je žalobca H. Y.. O osobné motorové vozidlo riadil ako vodič S. za prítomnosti spolujazdca H. Y.. K zrážke došlo z dôvodu, že v blízkosti štátnej cesty, kadiaľ prechádzalo v tom čase osobné motorové vozidlo, žalovaný dostatočne nezabezpečil oboru, kde mal chovné kone, brána zastala otvorená a cez túto bránu sa kôň, ktorý v dôsledku kontaktu s motorovým vozidlom uhynul, a zároveň spôsobil škodu na motorovom vozidle žalobcu. Považoval za zrejmé, že žalovaný porušil svoju prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, a to počínať si tak, aby nemohlo dôjsť ku škode. Konštatoval, že je viazaný rozhodnutím v správnom konaní o ustálení zavinenia žalovaného ako to vyplýva zo: „Záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti“ OO PZ DI v KN z dňa 15.11.2015 pod Č. p.: ORPZ-KN-OD11-3-173/2015, na základe ktorého konania bola žalovanému uložená bloková pokuta 20,- eur, ktorú žalovaný na znak uznania svojho zavinenia aj uhradil. Výšku škody na osobnom motorovom vozidle M. X. X,X S./Y s EČ KN XXXBV, ktorého vlastníkom je žalobca H. Y., mal súd prvej inštancie preukázanú z predĺženého dokladu a to fotokópie faktúry č. 20160008 dodávateľa INTERCORT s.r.o., IČO 47478586, ktorá bola vystavená na sumu 918,- eur a splatná dňa 18.02.2016 za opravu dotknutého motorového vozidla. K úhrade uvedenej faktúry podľa pripojenej fotokópie pokladničného dokladu z dňa 11.02.2016 došlo v plnom rozsahu. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že počas konania žalovaný rozsah vykonanej opravy a ani sumu faktúry nespochybnil, preto vychádzal zo zhodných tvrdení strán ohľadne všetkých predpokladov zodpovednosti za škodu a to ohľadne porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), vzniku škody na majetku osobnom motorovom vozidle žalobcu ku ktorej škode došlo v príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu jednak porušením prevenčnej povinnosti, tak aj v zmysle „Záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti“ a vzniknutou škodou. V citovanom zázname bolo jednoznačne preukázané zavinenie žalovaného z jeho protiprávneho úkonu. Pri určovaní výšky splátok prihládol súd prvej inštancie na výšku žalovanej sumy tak, aby nárok žalobcu bol vzhľadom

na finančné možnosti žalovaného uhradený v primeranej lehote a to aspoň v časti istiny pri pravidelnej úhrade v sume po 100,- eur mesačne by to bolo za 10 mesiacov, ktorú sumu súd považoval za primeranú a napokon je to aj výsledok dohody oboch účastníkov konania za prítomnosti advokáta na strane žalobcu. Uviedol, že v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka), v prípade omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 3 nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, na základe uvedených súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej istiny 918,- eur vo výške 5,05 % p.a. od doby márneho uplynutia lehoty na zaplatenie uhradenej faktúry za opravu auta ako aj zrejme z poslednej výzvy žalobcu adresovanej žalovanému na č. 1. 6 súdneho spisu, kedy mal žalovaný uhradiť sumu 918,- eur v lehote 5 dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 50 % podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 2 ods. 1 Základných princípov CSP. Mal za to, že v uvedenom konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, nvyše za danej situácie nie je možné jednoznačne ustáliť mieru zavinenia vrátane účelnosti uplatnených úkonov právnej pomoci podľa § 256 ods. 2 CSP, resp. rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania s prihliadnutím na zásadu úspechu vyjadrenú v § 255 ods. 2 CSP, a pritom neprihliadať k tomu, že pri vzniku škody sa auto žalobcu pohybovalo v šere, kedy kôň, ktorý patril žalovanému, sa zrejme nekontrolovane dostalo na cestu a vodič osobného motorového vozidla, ktorý musí prispôbiť jazdu aj vopred nepredvídaným okolnostiam, ako tomu bolo v prejednávacom prípade, zrejme tak nekonal, a preto aj tým došlo ku škode. Súd pri svojom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania prihliadol aj na tú skutočnosť, že aj vodič motorového vozidla sa mal takým spôsobom pohybovať na vozovke, aby v prípade takýchto situácií vedel zastaviť, a tak zabrániť vzniku škody, k čomu však nedošlo.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol, že na pojednávaní sa vyjadril, že je síce pravda, že sú tam zvodidlá jeho kôň tam bol, ale podľa neho kôň nebol na vine, lebo bol na ľavej strane a podľa neho vodič zle brzdil. Uviedol tiež, že nie to bola chyba, že jeho kôň bol na ceste, ale že vodič zle brzdil a tiež sa na pojednávaní pýtal, kto jemu zaplatí škodu za utratené zviera. Namietal, že zistený skutkový stav na posúdenie skutku neobstojí, pretože neboli uplatnené ďalšie prostriedky procesnej obrany. Ide o preskúmanie vyjadrenia žalovaného, ktorý uviedol, že kôň bol na ľavej strane cesty. O uvedenom tvrdení by mala mať polícia fotodokumentáciu škodovej udalosti, ktorá by objektívne preukázala skutočný stav nehody a ktorú neumožnili žalovanému k nahliadnutiu s tvrdením, že túto dokumentáciu nemajú. Pri zdokumentovaní samotnej udalosti prihliadali len na ústne vyjadrenie žalobcu a nezohľadnil vyjadrenie žalovaného na mieste udalosti. Zaplatením pokuty žalovaný neuznal svoje zavinenie nehody ale len skutočnosť, že dostatočne nezabezpečil oboru, kde mal chovné kone. Súd podľa neho nedostatočne preskúmal zapríčinenie nehody vzhľadom k tomu, že vozidlo sa pohybovalo v šere, kôň išiel po ľavej strane cesty v protismere motorového vozidla a vodič motorového vozidla je povinný prispôbiť jazdu vopred nepredvídaným okolnostiam. Uviedol, že osobné motorové vozidlo, ktoré malo byť účastníkom nehody nie je identifikované s výnimkou uvedenia vodiča S. Podľa neho nie je uvedený majiteľ vozidla, štátna poznávací značka ani typ vozidla. Týmto nie je určené, na akom alebo ktorom vozidle mala byť spôsobená škoda. Ide o neurčité a neoprávnené požadovanie náhrady škody, ktoré nebolo súdom preskúmané. Bol toho názoru, že okresný súd na podklade dôkazov vykonaných v konaní nemal dostatočne preukázané zavinenie škody a tiež nebolo jednoznačne preukázané na akom motorovom vozidle bola škoda spôsobená.

3. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že proti napadnutému rozhodnutiu, ktorým súd prvej inštancie schválil zmier účastníkov konania nie je prípustné odvolanie, a odvolanie nie je prípustné ani proti odôvodneniu rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný a uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie, preto nesúhlasil s vyjadrením žalobcu. Mal za to, že prvoinštančný súd schválil zmier, pričom na pojednávaní nebral do úvahy vyjadrenie žalovaného a bez ďalších dôkazov schválil jednostranný zmier. Uviedol, že je potrebné posúdiť znalcom, do akej výšky zapríčinil žalovaný nehodu a stanoviť spoluúčasť žalovaného a žalobcu na žalovanej škode. Žiadal tiež preukázanie skutočného stavu nehody, nakoľko mi polícia odmietla ukázať fotodokumentáciu nehody s tvrdením, že žiadnu nemajú. Ako dôkaz tiež žiadal predložiť faktúru o oprave vozidla, a výšku škody posúdiť nezávislým znalcom. Uviedol tiež, že na ďalšie pojednávanie žiadal tlmočníka.

5. Podľa § 148 ods. 1 CSP, žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiaru sa má súd vždy pokúsiť.

6. Podľa § 148 ods. 2 CSP, súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

7. Odvolací súd konštatuje, že schvaľovanie zmiaru nie je rozhodovaním vo veci samej, o ktorej súd rozhoduje rozsudkom (§ 212 CSP). Zmier je výsledkom konsenzu jeho strán. Súd je v prípade zmiaru postavený do inej procesnej pozície - neustanovuje autoritatívne práva a povinnosti sporových strán, ale posudzuje súlad zmiaru s hmotným právom. V čase, kedy súd rozhoduje o schválení zmiaru, medzi stranami už žiadneho sporu niet. Uzavretím zmiaru si ho totiž vyriešili sami. Súd pri rozhodovaní o schválení zmiaru už svoje hlavné poslanie, ktorým je rozhodovanie sporov nenapĺňa.

8. Súd schvaľuje zmier uznesením, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 357 a contrario). Ak sa zmier schvaľuje v priebehu pojednávania, zápisnicu podpisujú i všetky prítomné subjekty konania.

9. Odvolací súd skôr, ako sa začal zaoberať správnosťou napadnutého rozhodnutia, posudzuoval okrem iného aj to, či odvolanie je prípustné .

10. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávostiach, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

12. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

13. Opravné prostriedky v civilnom konaní sú zaradené do štvrtej časti Civilného sporového poriadku. Odvolanie podľa novej právnej úpravy v Civilnom sporovom poriadku ostáva ako jediný riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiam súdov. Právna úprava odvolania v sporovom konaní vychádza z princípu neúplnej apelácie. Základná koncepčná zmena sa týka prípustnosti riadneho opravného prostriedku (odvolania) voči uzneseniam súdu prvej inštancie. Zavedenie sťažnosti ako systémového opatrenia na odbremenenie odvolacích (druhoінштанčných) súdov zákonodarcovi umožnilo taxatívnym výpočtom vymedziť prípustnosť odvolania voči uzneseniam. Doterajšia koncepcia prípustnosti odvolania voči prvoinšтанčným rozsudkom (pokiaľ to zákon vyslovene nevyklučuje) zostala zachovaná (z dôvodovej správy). Odvolaním sa strana domáha preskúmania rozhodnutia súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, intervenient podľa § 360 CSP, ako aj prokurátor podľa § 361 CSP.

14. Odvolaním je teda možné napadnúť len rozhodnutie prvoinšтанčného súdu a odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa. Zákon pripúšťa podať odvolanie proti

uzneseniam, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 357 CSP a v prípade ak tak ustanovuje osobitný zákon. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu je tak s poukazom na ustanovenie § 357 CSP založená na enumeratívnom princípe.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedenej koncepcie prípustnosti odvolania voči taxatívne uvedeným uzneseniam súdu prvej inštancie, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie o schválení zmiaru považoval za také rozhodnutie, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Na uvedenom nemení nič tá skutočnosť, že súd prvej inštancie o schválení zmiaru rozhodol rozsudkom, hoci podľa správnosti by mal rozhodnúť uznesením. Za rozhodujúci odvolací súd považoval obsah zápisnice o pojednávaní zo dňa 4. októbra 2016, na ktorom strany sporu navrhli súdu schváliť zmier v znení tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku. Strany sporu takto navrhnutú zmier aj podpísali v zápisnici o pojednávaní. Iba skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne formálne rozhodol rozsudkom, a nie uznesením, nemá za následok možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu, ktorý bol schválený zmier.

16. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), rozhodujúc vo veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c) CSP odmietol ako neprípustné bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

17. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).